

Sygn. akt V KO 61/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 grudnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Roman Sądej (przewodniczący)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Andrzej Stępka (sprawozdawca)

w sprawie zażalenia **I. B.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w W.

z dnia 16 września 2014 r., w sprawie 2 Ds. [...],

o odmowie wszczęcia śledztwa,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 grudnia 2014 r.

wniosku Sądu Rejonowego w W.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi w trybie art. 37 k.p.k. (sygn. akt V Kp [...]),

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 16 września 2014 r., w sprawie 2 Ds. [...], Prokurator Prokuratury Rejonowej w W., odmówił na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., wobec stwierdzenia braku znamion czynu zabronionego, wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień i niedopełnienia obowiązków przez sędziów Sądu Rejonowego w X. oraz sędziów Sądu Okręgowego w W., a więc o czyny z art. 231 § 1 k.k.

To postanowienie zostało zaskarżone zażaleniem przez I. B., w związku z czym sprawę przekazano według właściwości do Sądu Rejonowego w W. celem jego rozpoznania.

Postanowieniem z dnia 7 listopada 2014 roku tenże Sąd wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., niniejszej sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Na uzasadnienie podniesiono, że przedmiotem sprawy są czynności podejmowane przez sędziów jednego z Sądów Rejonowych oraz Sądu Okręgowego w W., powiązanych z poszczególnymi sędziami Sądu Rejonowego w W. nie tylko zawodowo, ale także relacjami towarzyskimi i koleżeńskimi. W przekonaniu Sądu występującego z wnioskiem, rozpoznanie wniesionego zażalenia przez sędziów tego Sądu, byłoby w opinii publicznej postrzegane jako okoliczność, która nie sprzyja obiektywnemu i bezstronnemu rozstrzygnięciu. A zatem wskazana przesłanka przemawia za przekazaniem sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Inicjatywa Sądu Rejonowego w W. jest zasadna i złożony wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że zastosowanie art. 37 k.p.k. uzasadniają tylko takie konkretne sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie - chociażby mylne - o braku warunków do rozpoznania w danym sądzie sprawy w sposób obiektywny (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/05, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68; z dnia 17 maja 2006 r., II KO 27/06, LEX nr 186944; z dnia 26 czerwca 2007 r., II KO 36/07, LEX nr 282245; z dnia 17 lipca 2014 r., WO 4/14, Lex Nr 1487003*).

Należy zgodzić się ze stanowiskiem występującego Sądu Rejonowego, że okoliczność, iż sprawa, w której toczyło się postępowanie sprawdzające, dotyczyła sędziów orzekających stale w jednym z sądów rejonowych w okręgu właściwości miejscowej Sądu Okręgowego w W. oraz samego Sądu Okręgowego, powoduje, że w odbiorze społecznym mogłoby powstać usprawiedliwione przekonanie o braku warunków do obiektywnego rozpoznania sprawy, co oczywiście nie służy budowaniu autorytetu wymiaru sprawiedliwości. Przy dokonywaniu oceny, czy zachodzi taka sytuacja, należy mieć na uwadze całokształt okoliczności konkretnej

sprawy. Uwzględniając podniesioną argumentację wskazać należało, że sytuacja, w której ustawowo właściwy sąd miałby rozpoznać zażalenie na postanowienie o odmowie śledztwa, a więc decydować o trafności ustaleń o braku uzasadnionego podejrzenia zaistnienia przestępstwa wskazanego w zawiadomieniu o jego popełnieniu, w którym jako osoby podejrzane wskazano sędziów z tego samego obszaru właściwości jurysdykcyjnej, może tworzyć w odbiorze społecznym pole do rozważań co do możliwości rozpoznania sprawy przez ten sąd, w sposób obiektywny i bezstronny. Obawa taka istnieje tym bardziej, iż sędziów, których dotyczy zaskarżone postanowienie, mogą łączyć z sędziami Sądu Rejonowego w W. kontakty nie tylko zawodowe, ale także koleżeńskie. Okoliczności te dodatkowo uzasadniają potrzebę przekazania niniejszej sprawy w trybie art. 37 k.p.k. do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. Sąd Najwyższy uznał, że w zaistniałej sytuacji procesowej, przekazanie sprawy winno nastąpić do sądu rejonowego na obszarze właściwości innego sądu okręgowego, niż właściwy dla wnioskującego.

Mając na uwadze wskazane powyżej okoliczności, uwzględniono przedmiotowy wniosek i sprawę przekazano do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Ś.

[aw]